

ת"פ 25188/11/21 - מדינת ישראל נגד לואי רג'בי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 25188-11-21 מדינת ישראל נ' רגבי

ת.פ. 49039-10-20 מדינת ישראל נ' רגבי

לפני בעניין:	כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מפרקליטות מחוז י-ם (פלילי)
נגד הנאשם		לואי רג'בי ע"י ב"כ עו"ד נאיל זחאלקה

גזר דין

(1) הנאשם הועמד לדין בשני אישומים - ת.פ. 49039-10-20 (להלן: "האישום הראשון") ו-ת.פ. 25188-11-21 (להלן: "האישום השני") - שהדיון בהם אוחד ביום 15.6.2022.

האישום הראשון

(2) ביום 9.9.2021 הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון ועל-יסוד הודאתו, בניסיון תקיפת שוטר בצוותא כשהתוקף מזוין בנשק חם/קר, עבירה לפי סעיפים 274(1), (2) ו-(3) בצירוף עם סעיפים 25 ו-29(א) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") וכן בהפרעה לשוטר, עבירה לפי סעיף 275 בחוק המוזכר.

(3) לפי האישום, ביום 6.10.2020 סמוך לשעה 21:00 ערכו מספר שוטרים סיור רגלי ב"ציר התימנים" בשכונת סילואן בירושלים, סמוך ל"בית הדבש", זאת כחלק מביקורת שגרתית. באותה העת, שהה הנאשם בסמיכות למקום, תוך שהוא עומד מחוץ לרכב ומשוחח עם שניים מבני משפחתו ששהו בתוך הרכב. השוטרים שהבחינו כי הנאשם אינו עוטה מסכה בניגוד לכללי הקורונה, ניגשו אליו ובמקום התפתח ויכוח אודות החובה לעטיית מסכה. כאשר השוטרים עמדו לעזוב את המקום, פנה אליהם הנאשם באומרו "אם היה לי נשק מ-16 הייתי הורג את כולכם". בתגובה, הודיע אחד השוטרים לנאשם שהוא מעוכב אך הנאשם התנגד לעיכובו. לפיכך, שוטר תפס אותו בידיו על מנת שלא יברח. הנאשם העיף את ידיו לצדדים והחל לצעוק לקרובי משפחתו שהיו בקרבת מקום.

(4) תוך רגעים ספורים החלו להתקהל במקום כ-20 עוברי אורח שזהותם אינה ידועה למאשימה. בזמן שאחד השוטרים ניסה לעצור את הנאשם, החלו האחרים לדחוף את השוטרים, תוך שחלק מהם ידו אבנים

לעברם. אחד השוטרים ירה רימון הלה והנאשם נמלט מהמקום. סמוך לאחר מכן הסתתר הנאשם מעבר לחומת הבטון אשר חסמה את שדה הראיה שלו ויידה 8 אבנים בגודל כף יד לכיוון שבו עמדו השוטרים. אחת האבנים שיודו במהלך האירוע פגעה באחד השוטרים שנפצע קל ברגלו ובראשו וחש סחרחורת.

(5) במסגרת ההסדר, הצדדים הסכימו כי יטענו לעונש באופן חופשי.

האישום השני

(6) ביום 16.6.2022 הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון ועל-יסוד הודאתו בהפרת הוראה חוקית, עבירה לפי סעיף 287 בחוק העונשין.

(7) לפי אישום זה, ביום 21.4.2021 הורה בית משפט השלום בירושלים כי על הנאשם לשהות בתנאי מעצר בית בביתו בשכונת סילוואן בין השעות 23:00 עד 05:00 בבוקר (להלן: "ההוראה החוקית"). ביום 9.7.2021 שהה הנאשם מחוץ לביתו לאחר השעה 23:00 ועד יום 10.7.2021 סמוך לשעה 01:40. בנוסף, ביום 18.7.2021 הוא שהה מחוץ לביתו באזורים שונים בירושלים, וזאת עד השעה 02:27. לפיכך, הנאשם הפר הוראה אשר ניתנה כשורה על-ידי בית המשפט.

(8) גם כאן, במסגרת ההסדר שהשיגו הצדדים, הם הסכימו כי יטענו לעונש באופן חופשי.

תסקיר שירות המבחן וחוות הדעת של הממונה

(9) כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן מיום 10.4.2022, בתמצית ותוך שמירה על צנעת הפרט, הנאשם הוא בן 26 ואב טרי שעובד לפרנסת משפחתו. צעירותו של הנאשם הייתה מורכבת. הדבר בא לידי ביטוי במעורבות של קרוביו בפלילים, קשיים כלכליים במשפחה, בית המשפחה הועמד להריסה מכוח צו, השלמה חלקית בלבד לשנות הלימוד וגם מצב רפואי מורכב של מי מבני המשפחה. המעורבות בפלילים בעיקר, חשפה אותו לעולם העבריינות בגיל צעיר, לרבות אלימות עם שוטרים.

(10) לנאשם קיים עבר פלילי רלבנטי שכולל תקיפת שוטרים. הוא ריצה בעברו עונש מאסר בפועל. על הרשעות מעברו, מסר הנאשם כי הוא נשפט על לא עוול בכפו, אך לצד זאת, בהתייחסות נוספת, הוא מסר כי פעל מתוך תסכול, עצבנות וקשיים כלכליים. כיום הוא מצליח יותר להימנע מחיכוך עם שוטרים ומאסרו בעבר היווה עבורו חוויה טראומטית ומרתיעה מפני הישנות מקרים דומים בעתיד. בהתייחסו לאישום הראשון, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה ליטול אחריות, אך גם מסר לפניו כי לא היה בהתנהגותו כל כוונה לפגוע וכי פעל בתמימות.

(11) שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבטא עמדה קורבנית וחש התנכלות ודחיה מגורמי הסמכות בסביבתו. הוא מתקשה להתבונן לעומק במעשיו, במשמעותם ובחומרתם. כן הביע תסכול וצער רב על החברה בה גדל ועל גורמי סמכות במדינה שלטענתו לנוכח זאת הוא נקלע למעורבות בפלילים. עוד התרשם התסקיר מכך שהנאשם נוטה להגיב באימפולסיביות, באלימות ובתוקפנות כדרך לבטא את כעסיו ותסכולו. כך שלצד רצונו להימנע מתגרות, הוא נוטה לפעול באלימות ולהתווכח וכן מתקשה לווסת את דחפיו. כל אלה גורמי סיכון להישנות מעשי עבירות בעתיד. אשר לגורמי הסיכון לשיקום, שירות המבחן

התרשם מכך שהנאשם נמצא בתהליך גיבוש זהותו, בתחילת בניית תא משפחתי חדש ונראה שהוא בעל יכולות תפקודיות. בנוסף, הנאשם ביטא מוטיבציה לערוך שינוי בחייו, לעזוב את החברה בה גדל, לשקם את עצמו ואת משפחתו. לדבריו, מעצרו בעבר מהווה עבורו גורם מרתיע. התסקיר בא בהמלצה להטיל על הנאשם עונש מוחשי שמציב גבולות, בדמות מאסר שירוצה בעבודות שירות, וכן עונש מותנה כגורם מרתיע לעתיד.

(12) הממונה על עבודות השירות הגיש חוות דעת ביום 10.4.2022. לפי חוות דעתו, הנאשם אינו מתאים לריצוי עונש מאסר בעבודות שירות, הכל כמפורט בחוות הדעת.

עיקרי טענות הצדדים לעונש

(13) טענות הצדדים לעונש נשמעו ביום 31.10.2021 וביום 14.7.2022.

(14) המאשימה טוענת בין השאר, כי במעשיו באישום הראשון, פגע הנאשם בערכים המוגנים של שלמות הגוף, במלאכת העוסקים באכיפת החוק, בשלטון החוק ובסדר הציבורי. המאשימה גורסת כי מתחם הענישה ההולמת נע בין 10 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בעניינו של הנאשם, נשקל לחומרא פוטנציאל הנזק של מעשי ידיו האבנים המתמשכים אל עבר כוחות הביטחון. כן נשקלה העובדה לפיה הנאשם הוא זה שזימן את מעצרו ויזם את האירוע. המאשימה עותרת להשית עליו 17 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, בצירוף מאסר בר הפעלה של חודשיים. לענין האישום השני, גורסת המאשימה שיש למקם את הנאשם ברף הגבוה של המתחם מאחר והוא אינו נרתע מההוראות החוקיות. על כן, היא עותרת לעונש של חודש ימים שיתווסף לעונש מושא האישום הראשון. המאשימה עותרת גם לפירעון ההתחייבויות עליהן חתום הנאשם. מטעם המאשימה הוגש תדפיס רישום פלילי של הנאשם, החלטות קודמות בעניינו וגם שני סרטוני תיעוד של חלק מההתרחשויות.

(15) הנאשם - באמצעות בא-כוחו עו"ד נ' זחאלקה - טוען ביחס לאישום הראשון, כי הוא לא פעל מתוך מניע אידאולוגי או לאומני, לא הייתה התפרעות והשוטרים לא נפגעו בשל התנהגותו. כל שמדובר הוא באירוע מתפתח עקב ויכוח של הנאשם עם השוטרים, ללא תכנון מוקדם. מכאן, לא מדובר באירוע המצוי ברף חומרה גבוה עליו מצביעה המאשימה. בהתבסס על פסיקה שהציג בדיון, טוען הנאשם כי מתחם הענישה בכגון-דא, ואף בנסיבות חמורות יותר מהמקרה שלו, נקבעו מתחמי ענישה שנעים בין מאסר מותנה או מאסרים לתקופות קצרות שירוצו בעבודות שירות ועד עשרה חודשי מאסר בפועל.

(16) אשר לאישום השני, טוען הנאשם כי יש למקם אותו ברף התחתון של מתחם הענישה ולגזור מאסר מותנה בלבד. אמנם הוא הפר פעמיים את תנאי מעצר הבית, אך החריגה הייתה למספר שעות בלבד.

(17) אשר לעברו, טוען הנאשם כי אין בו עוצמה שמצדיקה להיזקף במידה רבה לחובתו. מדובר בעבירות שחלקן קלות וחלקן ישנות. בכל אופן, יש לזקוף לזכותו את העובדה לפיה הוא הודה בכתבי האישום המתוקנים ולקח אחריות על מעשיו. הוא שהה במעצר בית ותנאים מגבילים משך תקופה ארוכה. מאז

חלה תפנית בחייו. הוא התחתן ונולד לו בן שסובל מבעיות רפואיות. בנוסף, הבית שבו התגורר נהרס לפי צו הריסה והוא מתגורר כיום באוהל סמוך להריסות ביתו. הנאשם עותר למידת הרחמים בגזירת הדין. גם הנאשם עצמו דיבר לפניו בדיון מיום 14.7.2022. הוא ציין בין היתר כי הוא רוצה לפתוח דף חדש בחייו. כיום רובצים עליו חובות. הוא אב לילד שנזקק לטיפולים ומעקב רפואי ומתגורר באוהל כאמור. (18)

דין והכרעה

(19) במקרה לפנינו קיימים שני אישומים שמתייחסים לאירועים נפרדים. בגינו של כל אירוע מבין השניים, הורשע הנאשם בעבירה אחרת. כמצוות סעיף 40ג(א) בחוק העונשין, ייקבע מתחם ענישה הולם ביחס לכל אישום (אירוע נפרד). הדיון בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות יהיה אחד. כמו כן, מתוקף סמכותי לפי סעיף 40ג(ב) ייקבע עונש כולל לשני האירועים.

(20) לפי סעיף 40ב בחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל. לפי סעיף 40ג(א), לקביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט "יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט", ולפי סעיף 40ג(ב) "בתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה...".

האישום הראשון

(21) הערכים המוגנים: הפעלת אלימות היא מעשה אסור בדיון, פסול חברתית וגם מכוער, שפוגע בביטחון האישי והבסיסי של הקורבן, שלווה נפשו ושלמות גופו. חומרת העבירה עולה במורכבות שלה שעה שמדובר בתקיפת אנשי מדים תוך מילוי תפקידם לשמירה על ביטחון הציבור והסדר הציבורי. תקיפת שוטר, לרבות ניסיון לתקוף אותו, תוך שהוא ממלא את תפקידו הציבורי, היא גם פגיעה באושיות שלטון החוק. על כך נאמר: "מעשיהם של המערערים, שכללו איומים ותקיפה של שוטרים הממלאים תפקיד ציבורי על פי דין, הינם בבחינת התנהגות פלילית חמורה ושלוחת כל רסן אשר קוראת תיגר על אושיות שלטון החוק תוך התעלמות מופגנת מנורמות ההתנהגות הראויות שיש להקפיד עליהן" (ע"פ 8704/08 הייב נ' מדינת ישראל, פסקה 8 מנורמות ההתנהגות הראויות שיש להקפיד עליהן) (23.4.2009); ראו גם: 9878/09 מדינת ישראל נ' מוסא (20.9.2010).

(22) האיסורים שבעבירות בהן הורשע הנאשם, אם כן, באו להגן על שלום הציבור ושלמות גופם וביטחונם של אנשי כוחות הביטחון וכן על הסדר הציבורי ועל שלטון החוק. ביחס לעבירות תקיפות שוטרים תוך התפרעויות, בעפ"ג (מחוזי-ים) 15980-07-15 מדינת ישראל נ' עוויסאת (16.7.2015) נאמרו הדברים הבאים:

"המשיב הנו כבן 22, וכאמור, אין בעברו הרשעות קודמות. אלה נקודות זכות

העומדות לו. אולם, באירועים ממין אלה, נאשמים רבים עברם נקי, חלקם קטינים, ולעיתים מורשעים בדין לאחר שהודו במיוחס להם וחסכו זמן שיפוטי יקר, כפי שהיה בענייננו. מנגד, מדובר באירועים בהם מותקפים שוטרים אך בשל מילוי תפקידם כדין, על ידי המון פורע המשליך לעברם אבנים, ובתקופה האחרונה נוספו זיקוקים המכוונים לעברם. השוטרים, האמונים על בטחון הציבור והאמורים לשמור על זכויות הציבור, נחשפים לסכנה של ממש, ועל כן האינטרס הציבורי דוחק נסיבות אישיות. כפי שאיזכרה המערערת, פגיעות מסוג כזה צריכות להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות. האינטרס הציבורי מחייב ששוטרים יוכלו למלא תפקידם ללא מורא ופחד, מדיניות של ענישה מכבידה ומרתיעה בגין אלימות כנגד שוטרים משרתת אינטרס זה ועל כן היא ראויה (ראה ע"פ 5214/13 הנ"ל). לכך יש לצרף דברים שנאמרו בע"פ 9878/09 לפיהם במדינתנו מוטלים על המשטרה תפקידים ומגוונים ונדמה כי אף גוף משטרי לא נאלץ להתמודד אל מול אתגרים או קשיים כפי אלה הניצבים לפני משטרת ישראל. כל אלה מחייבים ענישה מחמירה וקפדנית כלפי אלה המבקשים לפגוע בשוטרים הממלאים את תפקידם כדין, במיוחד באירועים בהם נעשה שימוש באבנים, זיקוקים או חפצים אחרים" (ההדגשות אינן במקור)

(23) נסיבות ביצוע העבירות: כפי שהודה בכך הנאשם, הוא ניסה לתקוף שוטרים בצוותא. מדובר באירוע שהחל בבדיקה פשוטה מדוע אינו עוטה מסכה, ובמהרה התלקח לוויכוח והתבטאות מפחידה ומסוכנת מצדו כלפי השוטרים לפיה לו היה מחזיק בנשק M-16 היה הורג אותם כולם. הנאשם התנגד לעיכוב, זעק לקרוביו, החלה מהומה וחיכוך בין המתקהלים לבין השוטרים, ובתוך כך אחד השוטרים נאלץ לירות רימון הלם והנאשם חמק מידי השוטרים. לאחר מכן (וכפי שנצפה בסרטון שהוגש), הוא יידה 8 אבנים בגודל כף יד, זאת כשהוא מסתתר מאחורי חומת בטון שחסמה את שדה הראיה שלו. הנאשם הודה כי זרק את האבנים "לכיוון בו עמדו השוטרים" (סעיף 6 בכתב האישום המתוקן).

לאחר שנתתי את דעתי לנסיבות העבירות ולעובדות האישום שבהן הודה הנאשם, וגם לאחר שנתתי את דעתי מנגד לעובדה לפיה לא הייתה התפרעות, לא יוחס לו מניע לאומני ונראה כי במזל הוא לא פגע בשוטרים, אך בעיני התנהגותו מצויה ברף מסוכנות גבוהה. הנאשם כאמור דרדר את המפגש עם השוטרים למפגש אלים, התנגד לעיכוב ומעצר, חמק מידי השוטרים, ובעיקר, הוא קרא באופן יזום למעורבות קרוביו שנכחו במקום, דבר שהביא להתקהלות של כ-20 איש, חלקם יידו אבנים ובאו בחיכוך עם השוטרים, דבר שהעמיד את כל הנוכחים בפני סכנות של ממש, ואידך זיל גמור. התנהגות זו של הנאשם, גם אם הוא לא הורשע בהתפרעות, היא מחדדת את חומרת הנסיבות. גם ביחס ליידוי האבנים, נצפה הנאשם עושה כן עם מספר אבנים בגודל כף היד תוך ששדה ראייתו חסום, ומכאן גם רמת המסוכנות הגבוהה שגלומה במעשה זה.

(24) על חומרת יידוי אבנים או אמצעים אחרים, גם אם זה אינו גורם לפגיעה בנפש, עמד בית המשפט העליון בע"פ 5590/16 נתשה נ' מדינת ישראל (17.1.2018), במילים אלו:

"הגם שהפגיעה בנפש לא התממשה בסופו של דבר, והנזק שנגרם ממעשיהם של המערערים

ושותפיהם הסתכם בפגיעות ברכוש, אין בכך כדי להפחית מחומרת המעשים, ובוודאי שאין לזקוף זאת לזכותם, כפי שביקשו באי כוחם לטעון. אף השימוש באמצעים פרימיטיביים כביכול, בהם זיקוקים, בקבוקי תבערה ואבנים, לצורך השגת מטרותיהם של המערערים, אינו מפחית מעוצמת הנזק שאמצעים אלו עלולים לחולל. ידיו אבנים ובקבוקי תבערה, ויריית זיקוקים, טומנים בחובם חומרה רבה, שכן הם עשויים לגרום פגיעות משמעותיות בגוף וברכוש, ואף לגרום לאבדן חיי אדם"

(25) מדיניות הענישה הנהוגה: עינתי בפסיקה שהניחו הצדדים. תוך השוואה למקרים שדנו בעבירות מושא האישום, לעתים בצירוף עבירות נוספות או בנסיבות שונות קצת (מחמירות או מקלות יותר), נראה שמנעד הענישה הוא רחב, אך ניכרת מגמה להחמרה בענישה בעבירת האלימות. ראו והשוו עם השינויים המחוייבים (לפי סדר ערכאה-תאריך): ע"פ 3253/19 אבו חומוס נ' מדינת ישראל (24.6.2020); ע"פ 4324/16 נגאר נ' מדינת ישראל (31.7.2016); רע"פ 1961/11 שעבאן נ' מדינת ישראל (10.3.2011); ת.פ. (מחוזי י-ם) 37131-02-19 מדינת ישראל נ' דארי (12.9.2019) - ערעור עליו נדחה ביום 24.5.2020 (ע"פ 6216/19); ת.פ. (מחוזי י-ם) 19821-02-17 מדינת ישראל נ' נאצר (1.11.2017); עפ"ג (מחוזי י-ם) 43417-02-16 מדינת ישראל נ' אבו רגב (20.3.2016); עפ"ג (מחוזי י-ם) 3148-02-16 מדינת ישראל נ' געבה (24.2.2016); עפ"ג (מחוזי י-ם) 46457-01-16 מדינת ישראל נ' אבו חדיר (18.2.2016); ת.פ. (שלום י-ם) 43256-05-21 מדינת ישראל נ' בדר (12.6.2022); ת.פ. (שלום י-ם) 38861-10-19 מדינת ישראל נ' זענין (11.1.2022); ת.פ. (שלום י-ם) 52455-04-21 מדינת ישראל נ' קוואסמה (8.8.2021).

(26) לאחר שנתתי את דעתי לכל האמור לעיל, קובע בזאת כי מתחם הענישה ההולמת ביחס לעבירות מושא האישום הראשון נע בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

האישום השני

(27) הערכים המוגנים בעבירת הפרת הוראה חוקית, הם ההגנה על שלטון החוק, שמירה על הסדר הציבורי וכיבוד מערכות החוק והמשפט. בת.פ. (מחוזי - י-ם) 33300-04-13 מדינת ישראל נ' פרינץ (13.5.2014), נקבע מפי כבוד השופט ר' יונגרד:

"בביצוע העבירות של הפרת הוראה חוקית יש משום חתירה תחת סמכויות השלטון ככלל וסמכות מערכת השיפוט והאכיפה בפרט. ביצוע עבירות אלה פוגע בסדר הציבורי, ומשליך בעקיפין גם על אמון הציבור במערכת השלטונית"

(28) על דרך ההשוואה, לעניין בחינת חלופות מעצר למי שהפר תנאי שחרור, כבר נקבע לא אחת כי "אם בית המשפט לא יקפיד עם נאשמים שהפרו את האמון שבית המשפט נתן בהם והרשו לעצמם לעבור עבירה נוספת לאחר ששחררו מן המעצר, יהיה בכך, לא רק זילות בית המשפט, אלא גם משום פיתוי לעבריינים ובעקיפין אף עידוד לעבריינות. לכן, המסר צריך לצאת מבית המשפט חד וחלק: נאשם שעבר עבירה כשהוא משוחרר מן המעצר, וקמה נגדו עילת מעצר בדרך כלל לא יהיה ראוי לחלופת

מעצר" (בש"פ 507/00 מזרחי נ' מדינת ישראל (6.2.2000); ראו גם: בש"פ 6156/17 מדינת ישראל נ' חסדאי (6.8.2017)).

(29) נסיבות ביצוע העבירה: הנאשם הורשע כאמור בהפרת הוראה חוקית. לפי הודאתו, הוא עשה כן פעמיים. בשתי הזדמנויות הוא שהה מחוץ לביתו שעה שהיה אמור להיות במעצר בית. התנהגות הנאשם יש בה משום פגיעה וזלזול באמון שנתן בו בית המשפט עת הורה על שחרורו בתנאים מגבילים. התנהלות זו כשלעצמה היא חמורה.

(30) אשר למדיניות הענישה הנהוגה, מבדיקת פסיקה שנדרשה לעבירת ההפרה אליה אפנה להלן, עולה כי מנעד הענישה הוא רחב ונע בין מאסר מותנה ועד מאסר בפועל למספר חודשים, כאשר כל מקרה נבחן לגופו וניתנת הדעת לטיב ההוראה החוקית ולחומרת ההפרה, היקפה ועוצמתה (ראו והשוו: רע"פ 6464/18 פלוני נ' מדינת ישראל (14.10.2018); רע"פ 5023/18 בדיר נ' מדינת ישראל (28.6.2018); רע"פ 6349/17 עמרם נ' מדינת ישראל (6.11.2017); רע"פ 3901/16 דעיף נ' מדינת ישראל (5.6.2016); ת.פ. (מחוזי ת"א) 10429-12-18 מדינת ישראל נ' מגדלאוי (30.6.2021); ת.פ. (שלום י-ם) 17212-05-15 מדינת ישראל נ' ואנוני (10.7.2017); ת.פ. (שלום רח') 12875-12-15 מדינת ישראל נ' ראובני (19.7.2017); ת.פ. (שלום אש') 54553-02-11 מדינת ישראל נ' שימול (11.10.2012)).

(31) לאור האמור ולאחר מתן הדעת לטיעוני הצדדים לעניין האישום השני, מעמיד בזאת את מתחם הענישה ההולמת בין ענישה מותנית למספר חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות ומיקום הנאשם במתחמים

(32) הנאשם הוא צעיר יחסית (בן 26), אב משפחה ועובד לפרנסתו. הנאשם תיאר מצב כלכלי קשה, העדר קורת גג וכן מצב בריאותי לבן משפחתו (אם כי לא צורפו מסמכים). נתתי את דעתי לנסיבות אלו. כמו כן, לקולא, יש לזקוף את העובדה לפיה הוא הודה במיוחס לו בשני האישומים ללא שמיעת עדים על כל החיסכון בזמן שיפוטי ובזמנם של הצדדים ושל העדים וכן נתתי את דעתי לריכוך היחסי שבכתבי האישום המתוקנים ביחס למקוריים. ניתנה הדעת גם כן לרצונו לפתוח פרק חדש בחיים. כמו כן, נלקח בחשבון משך תקופת התנאים המגבילים בהם שוהה הנאשם מאז האישום הראשון.

(33) מנגד, וכפי שעמד על כך התסקיר, הנאשם נוטה במצבי כעס ותסכול לנהוג באלימות ובתוקפנות ללא שליטה על דחפיו תוך קשיי התמודדות עם גורמי סמכות. בנוסף, לנאשם עבר פלילי רלבנטי. כעולה מגיליון הרשעותיו, בחודש 11/2019 הוא הורשע בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו והושת עליו עונש מותנה בן 20 יום למשך שנתיים לצד התחייבות. עוד באותו חודש הוא הורשע בהפרת הוראה חוקית וגם שם הושת עליו חודש מאסר מותנה למשך שנתיים. בחודש 01/2019 הוא הורשע בתקיפה סתם והושת עליו חודשיים מאסר מותנה

למשך שנתיים. בחודש 05/2015 הוא הורשע בניסיון לתקיפת שוטר וגם בניסיון לתקיפת שוטר כשהתוקף מזוין בנשק קר/חם. בגין זאת הוא ריצה 8 חודשי מאסר ושבוועיים. מצב דברים זה מחייב הצבת גבולות ברורים וענישה מרתיעה. בהקשר זה אעיר כי קשה להלום את טענת הנאשם לפני שירות המבחן לפיה תקופת המאסר בפועל שריצה היוותה עבורו חוויה טראומטית ומרתיעה. הנאשם ביצע את מעשיו מושא האישום הנוכחי לאחר כל העונשים שהושטו עליו כמפורט לעיל.

(34) לאחר כל אלה, נכון למקם את הנאשם במחצית המתחמים. בגין האישום הראשון יושת עונש של 13 חודשי מאסר, ובאישום השני יושת עליו חודש מאסר. לעונשים אלה, יתווספו העונשים ברי-הפעלה בתיקים ת.פ. 42322-06-19 (20 יום) ו-ת.פ. 28817-07-18 (חודש ימים), כאשר תקופת 20 יום תהיה חופפת.

סיכום

- (35) לאור האמור, משית על הנאשם את העונשים הבאים:
- (א) 15 חודשי מאסר בפועל. מתוכם ינוכו ימי מעצרו במסגרת הליך זה מיום 7.10.2020 ועד יום 12.10.2020 (הכל לפי נתוני שב"ס). הנאשם יחל את ריצוי עונשו ביום 13.12.2022.
- (ב) 9 חודשי מאסר שירוצו ככל שהנאשם יעבור אחת מן העבירות בהן הורשע באישום הראשון או כל עבירת אלימות אחרת, תוך 3 שנים מיום סיום ריצוי עונש המאסר בפועל.
- (ג) 6 חודשי מאסר שירוצו ככל שהנאשם יעבור עבירת הפרה הוראה חוקית תוך 3 שנים מיום סיום ריצוי עונש המאסר בפועל.
- (ד) משית על הנאשם קנס בגובה 3,000 ₪ או 15 ימי מאסר במקומו. הקנס ישולם עד יום 30.11.2022.
- (36) ככל שלא יקבל הנחיה אחרת, הנאשם יתייצב לצורך קליטה והצבה, ביום 13.12.2022 בשעה 08:00, במשרדי הממונה: יחידת ברקאי, עבודות שירות, שלוחת דרום, סמוך לכלא באר-שבע (טלפון 074-7831218; פקס 08-9193006).
- (37) על הנאשם לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il; מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000; במזומן בכל סניף של בנק הדואר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

המזכירות - להודיע לשב"ס.

ניתן היום, כ"ח תשרי תשפ"ג, 23 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.